

356a)

**ЗАКОН
О СОЦИЈАЛНОЈ ЗАШТИТИ,
ЗАШТИТИ ЦИВИЛНИХ ЖРТАВА
РАТА И ЗАШТИТИ ПОРОДИЦА
СА ДЈЕЦОМ
(ПРЕЧИШЋЕНИ ТЕКСТ)**

I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Овим Законом, у складу са Законом о основама социјалне заштите, заштите цивилних жртава рата и заштите породица са дјецом («Службене новине Федерације БиХ», број: 36/99, 54/04 и 39/06 – у даљем тексту: Федерални закон), на подручју Босанско-подрињског кантона Горажде (у даљем тексту: Кантон), ближе се уређује:

- социјална заштита грађана и њихових породица, корисници права из социјалне заштите и основна права из социјалне заштите;
- услови и поступак стицања права из социјалне заштите, као и износи новчаних и других давања;
- оснивање и рад установа социјалне заштите;
- поступак оснивања инвалидских удружења;
- услови, начин и поступак остваривања права цивилних жртава рата и чланова њихових породица;
- услови, начин и поступак, органи и финансирање права породица са дјецом;
- финансирање и друга питања од значаја за остваривања права из социјалне заштите, заштите цивилних жртава рата и заштите породи-

ца са дјецом.

Члан 2.

Дјелатност социјалне заштите, заштите цивилних жртава рата и заштите породица са дјецом је од интереса за Кантон.

II - СОЦИЈАЛНА ЗАШТИТА

1. Појам социјалне заштите

Члан 3.

Социјална заштита у смислу овог Закона, је организирана дјелатност у Кантону, усмјерена на осигурање социјалне сигурности њених грађана и њихових породица у стању социјалне потребе.

Социјалном потребом, у смислу става 1. овог члана, сматра се трајно или привремено стање у којем се налази грађанин или породица, проузроковано ратним догађајима, елементарним несрећама, општом економском кризом, психофизичким стањем појединаца или других разлога, који се не могу отклонити без помоћи другог лица.

2. Корисници социјалне заштите

Члан 4.

Корисници социјалне заштите, у смислу овог и Федералног закона, су лица која се налазе у стању социјалне потребе и то:

- 1) дјеца без родитељског старања,
- 2) одгојно занемарена дјеца,
- 3) одгојно запуштена дјеца,
- 4) дјеца чији је развој ометен породичним приликама,

- 5) лица са инвалидитетом и лица ометена у физичком или психичком развоју,
- 6) материјално неосигурана и за рад неспособна лица,
- 7) стара лица без породичног старања,
- 8) лица са друштвено негативним понашањем,
- 9) лица и породице у стању социјалне потребе којима је усљед посебних околности потребан одговарајући облик социјалне заштите.

3. Права из социјалне заштите

Члан 5.

Права из социјалне заштите, у смислу овог и Федералног закона, су:

- 1) новчана и друга материјална помоћ,
- 2) оспособљавање за живот и рад,
- 3) смјештај у другу породицу,
- 4) смјештај у установе социјалне заштите,
- 5) услуге социјалног и другог стручног рада,
- 6) кућна нега и помоћ у кући.

4. Услови и поступак стицања права на новчану и другу материјалну помоћ

Члан 6.

Новчана и друга материјална помоћ састоји се од:

- 1) сталне новчане помоћи,
- 2) новчане накнаде за помоћ и негу од стране другог лица,
- 3) друге материјалне помоћи.

Члан 7.

Право на сталну и другу мате-

ријалну помоћ имају лица и породице на начин и под условима утврђеним овим и Федералним законом.

Право на помоћ из става 1. овог члана остварују лице и породица који имају пребивалиште, односно боравиште на подручју Кантона.

Члан 8.

Основ за утврђивање новчаних и других материјалних помоћи је просјечна исплаћена нето плата запослених у Кантону остварена у претходној календарској години (у даљем тексту: просјечна плата у Кантону).

Просјечна плата у Кантону утврђује се на основу статистичких података објављених у Годишњем билтену Завода за статистику Федерације Босне и Херцеговине.

Износ новчаних и других материјалних давања по овом Закону усклађују се најмање једанпут годишње наредбом кантоналног министарства у складу са кретањем просјечне плате у Кантону према објављеним подацима Завода за статистику Федерације БиХ.

Члан 9.

Неспособним за рад, односно спријеченим у остваривању права на рад у смислу овог Закона сматрају се лица предвиђена чланом 23. Федералног закона.

Члан 10.

Налаз и мишљење о неспособности за самосталан рад и привређивање лица из члана 23. тачка 1. Федералног закона у првом и другом сте-

пену даје стручна институција или стручна комисија са којом кантонално министарство закључи уговор.

Стручну комисију чине здравствени и нездравствени кадрови који су оспособљени за давање мишљења и оцјене о способностима, туђој њези и помоћи, односно који имају дуже искуство у оцјенама способности дјецe и одраслих, на приједлог Кантоналног центра за социјални рад.

Налаз и мишљење о способности и разврставању дјецe ометене у физичком или психичком развоју даје у првом степену стручна комисија за оцјењивање способности и разврставање дјецe ометене у физичком или психичком развоју коју образује надлежни орган општине, односно Центар за социјални рад, а у другом степену стручна комисија коју образује Кантонално министарство за социјалну политику, здравство, расељена лица и избјеглице (у даљем тексту: Кантонално министарство).

4.1. Стална новчана помоћ

Члан 11.

Право на сталну новчану помоћ остварују лица и породице на начин и под условима прописаним овим и Федералним законом.

Корисницима сталне новчане помоћи, новчане накнаде за његу и помоћ од стране другог лица и других материјалних помоћи, као и лицима која су остварила право из члана 18.б. Федералног закона обезбјеђује се право на здравствену заштиту уколико то право не могу остварити по неком другом основу.

Члан 12.

Износ најнижег примања домаћинства који се сматра довољним за издржавање зависно од броја чланова домаћинства утврђује се у проценту од:

1. 25 % од просјечне плате у Кантону за једночлано домаћинство;
2. 30 % од просјечне плате у Кантону за двочлано домаћинство;
3. 35 % од просјечне плате у Кантону за трочлано домаћинство;
4. 40 % од просјечне плате у Кантону за четворчлано и вишечлано домаћинство.

Уколико домаћинство има лице са инвалидитетом или лице са трајним сметњама у физичком или психичком развоју, износ најнижег примања домаћинства који се сматра довољним за издржавање, зависно од броја чланова домаћинства, утврђује се у проценту од:

1. 30 % од просјечне плате у Кантону за једночлано домаћинство;
2. 35 % од просјечне плате у Кантону за двочлано домаћинство;
3. 40 % од просјечне плате у Кантону за трочлано домаћинство;
4. 45 % од просјечне плате у Кантону за четворчлано и вишечлано домаћинство.

Члан 13.

Стална новчана помоћ утврђује се у мјесечном износу у висини разлике свих прихода чланова домаћинства и износа најнижег примања домаћинства који се сматра довољним за издржавање у смислу члана 12. овог Закона.

Изузетно, уколико су један или више чланова домаћинства лица са инвалидитетом, а нису остварили право на новчану накнаду за његу и помоћ од стране другог лица, стална новчана помоћ утврђује се у висини од 10% од просјечне плате у Кантону.

Члан 14.

Укупан приход домаћинства чине приходи које чланови домаћинства остварују по основу:

1. плата и других примања из радног односа,
2. старосне, инвалидске и породичне пензије,
3. пољопривредне дјелатности,
4. примања по прописима борачко – инвалидске заштите и заштите цивилних жртава рата,
5. прихода остварених по основу имовинског права,
6. прихода остварених по основу привредне, услужне и друге дјелатности,
7. допунског рада.

Приходом од пољопривредне дјелатности у смислу тачке 3. претходног става сматра се катастарски приход из претходне године који се дијели на 12 мјесеци са бројем чланова домаћинства.

Приходом оствареним по основу имовинског права у смислу тачке 5. члана 14. овог Закона, сматра се приход остварен продајом имовине, давањем имовине у закуп или најам.

Приходом у смислу става 1. овог члана не сматра се: новчана накнада за помоћ и његу од стране другог лица, додатак на дјецу, награде, отпремнине, алиментације, стипендије и једнократне помоћи.

Члан 15.

Обавеза издржавања између чланова породице и сродника утврђује се и примјењује у складу са одредбама Породичног закона.

Сматра се да члан породице, односно сродник није у могућности, у смислу члана 22. Федералног закона, издржавати члана породице са којим не живи у заједничком домаћинству, ако му приходи, укључујући и члана породице којег је обавезан издржавати, не прелазе износ од 35 % просјечне плате у Кантону.

Члан 15а.

Право на сталну новчану помоћ не могу остварити домаћинства у којима је један од чланова власник предузећа или самосталне радње или има регистрирану допунску дјелатност, односно домаћинства у којима су један или више чланова власници или посједници аутомобила, осим ако су у питању лица са инвалидитетом која по прописима из области пореске и царинске политике могу увести или на домаћем тржишту купити моторно возило као ортопедско или друго помагало.

4.2. Новчана накнада за помоћ и његу од стране другог лица

Члан 16.

Право на новчану накнаду за помоћ и његу од стране другог лица имају стара и немоћна лица која имају више од 60 година живота и којима је због трајних промјена у здравственом стању пријеко потребна помоћ и њега од стране другог лица за задовољавање њихових основних жи-

вотних потреба, ако то право не могу остварити по неком другом основу.

Члан 17.

Потребу за његом и помоћи од стране другог лица за одрасла лица утврђује стручна институција илис комисија из члана 10. став 1. и став 2. овог Закона.

Члан 18.

Новчану накнаду за помоћ и његу од стране другог лица у смислу члана 16. овог Закона остварују лица под условом да им приходи по члану домаћинства мјесечно не прелазе 35% од просјечне плате у Кантону.

Члан 19.

Лица са инвалидитетом и лица ометена у физичком и психичком развоју у смислу члана 12. став 1. тачка 5, односно члана 14. Федералног закона, остварују основна права лица са инвалидитетом у складу са чланом 18.а. до 18.ф. Федералног закона.

Члан 20.

Новчана накнада за његу и помоћ износи:

- за лица из члана 18. овог Закона 15 % од просјечне плате у Кантону;
- за лица код којих постоји потреба помоћи и његом другог лица ван стана износи 20 % од просјечне плате у Кантону;
- за лица код којих постоји потреба помоћи и његом другог лица у стану износи 25% од просјечне плате у Кантону.

Члан 20.а.

За лица која у складу са чланом 18.а. став 1. алинеја 2. Федералног закона, остваре право на додатак за његу и помоћ од другог лица, престаје право на новчану накнаду за помоћ и његу од стране другог лица признато у складу са овим Законом.

Рјешење о признавању права на додатак за његу и помоћ од другог лица и рјешење о престанку права на новчану накнаду за помоћ и његу од стране другог лица, у поступку проведеном по службеној дужности, доноси надлежни центар за социјални рад.

Министарство за социјалну политику, здравство, расељена лица и избјеглице у другостепеном управном поступку рјешава по жалбама на рјешења о престанку права на новчану накнаду за помоћ и његу од стране другог лица.

Члан 20.б.

У предметима који се налазе у другостепеном управном поступку и у поступку управног спора, а односе се на остваривање права на новчану накнаду за помоћ и његу од стране другог лица, по окончању ових поступака, поступиће се у складу са чланом 20.а. овог Закона.

4.3. Друге материјалне помоћи

Члан 21.

Друга материјална помоћ, у смислу овог Закона, је привремена, једнократна и друга новчана помоћ или натурално давање материјално

неосигураним лицима или породицама које се нађу у стању социјалне потребе усљед тешкоћа изазваних околностима из члана 18. Федералног закона и уколико испуњавају услове утврђене чланом 22. тачка 2. и 3. Федералног закона.

Члан 22.

Једнократна новчана помоћ износи 25 % од просјечне плате у Кантону. Право на једнократну новчану помоћ исти корисник може остварити највише три пута у току календарске године.

Члан 23.

Породица корисника сталне новчане помоћи има право на новчану помоћ за потребе сношења дијела трошкова ценазе – сахране корисника сталне новчане помоћи.

Изузетно, уколико корисник сталне новчане помоћи нема ближих сродника који имају обавезу издржавања, новчану помоћ за сношење трошкова ценазе – сахране корисника сталне новчане помоћи, у цијелости се финансира из општинског буџета.

Висину помоћи из претходног става, као и начин реализације прописује Општинско вијеће.

Члан 23.а.

Домаћинства која су остварила право на сталну новчану помоћ имају право на новчани додатак на име суфинансирања дијела трошкова комуналних услуга (у даљем тексту: новчани додатак).

Висину новчаног додатка из претходног става, као и услове, нач-

ин и поступак остваривања права утврђује Општинско вијеће, у складу са финансијским могућностима.

Члан 24.

Натурално давање додјељује се лицу уколико постоји бојазан да би се новчана средства ненамјенски утрошила, а додјељује се кориснику у висини једнократне новчане помоћи о чему одлучује Центар за социјални рад, односно надлежна општинска служба.

5. Услови за стицање права на оспособљавање за живот и рад

Члан 25.

Право на оспособљавање за живот и рад остварују дјеца ометена у психо - физичком развоју и одрасла лица са умањеним психо - физичким способностима на начин и под условима утврђеним овим и Федералним законом.

Члан 26.

Утврђивање постојања основа за остваривање права на оспособљавање за живот и рад врши стручна комисија из члана 10. став 2. овог Закона.

Поступак за утврђивање чињеница из става 1. овог члана, начин рада Стручне комисије, начин остваривања сарадње са другим учесницима у поступку оцјењивања радне способности, медицинска и друга документација потребна за оцјењивање радне способности, садржај налаза, оцјене и мишљења, обрасци који се употребљавају и друга питања од зн-

ачаја, за остваривање ових права регулисаће се посебним правилником који доноси министар кантоналног министарства.

Члан 27.

Лице које се ради оспособљавања за живот и рад упућује изван мјеста пребивалишта има право на покриће трошкова смјештаја, прехране и превоза, уколико му то његова породица не може осигурати.

Трошкове из става 1. овог члана сноси Центар за социјални рад.

Члан 28.

У трошковима оспособљавања за живот и рад учествују родитељи, усвојиоци, старатељи и сродници уколико им мјесечни приходи по члану домаћинства прелазе 35 % од просјечне плате у Кантону.

Лица из претходног става учествују у сношењу дијела трошкова смјештаја, прехране и превоза лица које се оспособљава, у износу од 70 % од прихода који отпада на лице које се оспособљава на живот и рад.

Члан 29.

Дјеци и одраслим лицима из члана 25. овог Закона, која су оспособљена за живот и рад, припада право на новчану накнаду за вријеме чекања на запослење. Новчана накнада за вријеме чекања на запослење утврђује се у висини 30% од просјечне плате у Кантону.

Право на новчану накнаду за вријеме чекања на запослење кориснику престаје:

- ако се запосли,
- ако одбије посао за који је оспособљен.

Средства за новчану накнаду за вријеме чекања на запослење обезбијеђују се из буџета Кантона, а исплаћују путем Центра за социјални рад.

6. Смјештај у другу породицу

Члан 30.

Смјештај у другу породицу могу остварити дјеца и одрасла лица на начин и под условима утврђеним овим и Федералним законом.

Немогућност родитеља да издржавају своју дјецу не може бити искључиви и довољан разлог за смјештај дјетета у другу породицу.

Члан 31.

О смјештају дјецe или одраслих лица у другу породицу, као и о престанку смјештаја, одлучује Центар за социјални рад, односно надлежна општинска служба на чијем подручју дијете или одрасло лице има пребивалиште, на начин утврђен овим и Федералним законом.

Надлежни орган из претходног става дужан је, прије доношења рјешења, затражити сагласност Кантоналног министарства.

Члан 32.

О смјештају дјецe или одраслих лица у другу породицу Центар за социјални рад, односно надлежна општинска служба доноси рјешење.

Рјешење треба да садржи:

- име и презиме брачних другова код којих се дијете смјешта, као и њихову адресу,
- почетак и по потреби трајање смјештаја,
- обавезе породице у погледу одгоја, школовања смјештаја, прехране и других питања зависно од тога да ли се ради о дјетету или одраслом лицу,
- висину и начин плаћања накнаде за смјештај,
- вријеме и начин обавјештавања органа из става 1. овог члана о свим околностима које су од значаја за развој дјетета, одгој и школовање и околностима од значаја за живот и развој смјештеног лица,
- отказни рок.

Члан 33.

Смјештај у другу породицу престаје:

- споразумом уговорних страна,
- истеком уговора,
- раскидом уговора,
- пунољетством дјетета,
- усвојењем дјетета,
- смрћу лица које је закључило уговор,
- смрћу лица на смјештају.

Изузетно се смјештај у другу породицу може продужити и након пунољетства дјетета, до завршетка редовног школовања, а најкасније до навршене 27. године живота, уколико стручни тим Центра за социјални рад сматра такво продужење оправданим. О продужетку смјештаја Центар за социјални рад доноси посебно рјешење и склапа уговор.

Члан 34.

Хранитељ има право на накн-

аду за смјештај.

Висина накнаде из претходног става износи:

- 45% од просјечне плате у Кантону, за смјештај дјеце и одраслих лица;
- 55% од просјечне плате у Кантону за смјештај дјеце и одраслих лица са психофизичким поремећајима и сметњама.

Члан 35.

На основу рјешења о одређивању смјештаја у другу породицу, орган из члана 31. овог Закона закључује писмени уговор о смјештају са хранитељем.

Уговором из става 1. овог члана уређују се међусобни односи између органа из члана 31. овог Закона и хранитеља, а нарочито: услови и рок отказивања уговора, висина, начин исплате накнаде за смјештај лица, обвезник исплате накнаде, као и друга питања.

Члан 36.

Трошкове смјештаја у другу породицу сноси лице које се смјешта у другу породицу, родитељ, усвојитељ, старатељ или сродник који је дужан да издржава то лице, или друго правно или физичко лице које је преузело обавезу сношења трошкова смјештаја.

Трошкове смјештаја сноси или у њиховом сношењу учествује лице које се смјешта, родитељи, усвојиоци, старатељи или сродници који су сходно закону дужни издржавати то лице, уколико им мјесечни приходи по члану домаћинства прелазе 35 % просјечне плате у Кантону.

Уколико средства из става 2. овог члана нису довољна за измирење трошкова смјештаја, разлику до пуног износа цијене смјештаја сноси орган из члана 31. овог Закона.

Уколико лица из претходног става не располажу средствима, трошкове ће у цијелости сносити орган из члана 31. овог Закона.

7. Смјештај у установу социјалне заштите

Члан 37.

Право на смјештај у установу социјалне заштите могу остварити дјеца, одрасла лица и стара лица на начин и под условима предвиђеним овим и Федералним законом.

Члан 38.

Трошкове смјештаја у установу сnose или у њиховом сношењу учествују физичка и правна лица на начин утврђен чланом 36. овог Закона.

Члан 39.

О смјештају у установу социјалне заштите одлучује Центар за социјални рад, односно надлежна Општинска служба на начин утврђен овим и Федералним законом.

У случајевима када ће се смјештај из става 1. овог члана дјелимично или у потпуности финансирати из буџета Кантона, надлежни орган из става 1. овог члана је дужан прије доношења рјешења о упућивању лица у социјалну установу, затражити сагласност Кантоналног министарства. Након прибављања сагласности надлежни орган може донијети рје-

шење о упућивању лица у социјалну установу.

Члан 40.

Надлежни Центар за социјални рад, односно општинска служба и физичка лица из члана 38. овог Закона, уговорно уређују међусобне односе, а у вези са ставом 2. члана 36. овог Закона.

Средства од учешћа физичких лица у сношењу дијела трошкова смјештаја у социјалној установи, уплаћују се на рачун буџета Кантона и приход су буџета Кантона.

Члан 41.

Ако се ради о кориснику пензије смјештеном у социјалну установу који нема обавезе издржавања чланова ужег породичног домаћинства, средства пензије се ушлаћују на рачун установе у коју је лице смјештено.

Лицу из претходног става, као и осталим лицима смјештеним у установу социјалне заштите даје се мјесечно у новцу на име личних потреба 10% од цијене трошкова смјештаја.

Члан 42.

У случају извршења смјештаја у социјалну установу лица које нема чланове породице, ни сродника који је дужан издржавати, односно који су њега дужни издржавати, извршиће се попис његове покретне и непокретне имовине, која ће се потом предати на управљање и кориштење надлежном органу из члана 40. став 1. овог Закона.

Лице које се смјешта и орган из претходног става уговорно регулишу односе из претходног става.

8. Услуге социјалног и другог стручног рада

Члан 43.

Право на услуге социјалног и другог стручног рада могу остварити појединци, породице и друштвене групе у складу са чланом 46. Федералног закона.

9. Кућна њега и помоћ у кући

Члан 44.

Право на кућну његу и помоћ у кући могу остварити лица на начин утврђен овим и Федералним законом.

Право из става 1. овог члана обезбјеђује се путем надлежног Центра за социјални рад, односно општинске службе, а на основу ангажовања и сарадње са хуманитарним организацијама, удружењима грађана, вјерским заједницама и организацијама које оне оснивају, страним физичким или правним лицима.

10. Права из социјалне заштите која прописују општине

Члан 45.

Прописом општине може се проширити круг корисника и права из социјалне заштите утврђених овим Законом, у складу са програмима развоја социјалне заштите, специфичним приликама и потребама, а сходно могућностима општине.

11. Оснивање и рад установа социјалне заштите

Члан 46.

Установа социјалне заштите може се основати ако су, поред општинских услова прописаних за оснивање установа, испуњени и сљедећи услови:

- да постоји трајна потреба за обављање одређене дјелатности социјалне заштите,
- да су утврђени основни задаци, дугорочни циљеви, план и програм рада установе,
- да је осигуран одговарајући простор и опрема за успјешан рад установе,
- да су осигурани потребни стручни и други радници,
- да је утврђено финансирање и материјална средства потребна за рад установе.

Члан 47.

Установу, изузев Центра за социјални рад, може основати: грађанин, правно лице, хуманитарна организација или вјерска заједница, страни држављанин или страна хуманитарна организација под условима утврђеним овим Законом и Законом о установама.

Преношење јавних овлаштења из социјалне заштите на установе које не оснива Кантон или општина може се извршити законом или на закону заснованој одлуци Општинског вијећа.

Члан 48.

Кантонално министарство до-

носи рјешење о испуњавању услова за почетак обављања дјелатности установе.

Члан 49.

Када утврди да установа не испуњава законом прописане услове за обављање дјелатности, Кантонално министарство ће одредити рок у коме је установа дужна отклонити недостатке.

Члан 50.

Установа престаје са радом у случајевима утврђеним Законом о установама.

Члан 51.

Скупштина Кантона у складу са законом може основати Кантонални Центар за социјални рад.

11.1. Центар за социјални рад

Члан 52.

Центар за социјални рад оснива се ради обављања послова непосредне социјалне заштите, заштите цивилних жртава рата и заштите породица са дјецом утврђених овим и Федералним законом, као и ради обављања других послова утврђених законом, другим прописима и општим актима.

Центар за социјални рад може се основати ако испуњава услове прописане законом и има намање четири радника са завршеним факултетом или вишом школом, VII или VI степен стручне спреме, и то: социјални радник, психолог, педагог (пе-

дагог-психолог) и правник.

Члан 53.

Центар за социјални рад непосредно обавља следеће послове и то:

- прати и проучава проблеме из социјалне заштите;
- открива узроке и стање социјалне потребе;
- подстиче и организује активности од превентивног значаја из области социјалне заштите;
- примјењује и проводи облике социјалне заштите;
- непосредно пружа услуге социјалног рада;
- рјешава у првом степену захтјеве за остваривање права у оквиру надлежности;
- обавља послове из области породичне заштите, заштите цивилних жртава рата, заштите породица са дјецом, заштите одгојно занемарене дјеце, те учествује у извршењу одгојних мјера и мјера заштитног надзора;
- обавља послове и има овлаштења органа старатељства утврђена Породичним законом, другим законима и прописима;
- обавља савјетодавни и савјетовалишни социјални рад;
- сарађује са грађанима, мјесним заједницама, друштвеним и радним органима и организацијама, удружењима грађана, правосудним органима и другим органима који могу допринијети унапређењу квалитета социјалног рада и социјалне заштите;
- води прописану евиденцију и прикупља документацију о корисници-

има социјалне заштите, облицима и услугама социјалне заштите, корисницима цивилних жртава рата и заштите породица са дјецом и доставља податке Кантоналном министарству.

Члан 54.

Центар за социјални рад оснива се за подручје општине, а може се основати и за подручје Кантона.

Центар за социјални рад за подручје општине оснива општинско вијеће, а за подручје Кантона Скупштина Кантона.

Центар за социјални рад основан за подручје Кантона може организовати рад по организационим јединицама у свакој општини за коју је основан и обезбиједити стручни тимски рад.

Члан 55.

Актом о оснивању Центра за социјални рад утврђују се међусобна права, обавезе и одговорности оснивача и Центра за социјални рад.

Члан 56.

Центар за социјални рад је јавна установа у државној својини, а на оснивање, регистрацију, дјелатност, престанак рада и друга питања примјењују се прописи о установама, ако овим Законом није другачије одређено.

Центар за социјални рад има својство правног лица.

Члан 57.

Директора Центра за социјал-

ни рад именује управни одбор на основу проведеног конкурса уз претходно прибављену сагласност Министра кантоналног министарства и уз сагласност оснивача.

Министар даје сагласност и на Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији Центра за социјални рад.

Члан 58.

Центар за социјални рад може да обавља и дјелатност дисциплинског центра за васпитно запуштену дјецу, прихватне станице за дјецу, дијагностичко-опсервационог центра за васпитно занемарену и запуштену дјецу, прихватилиште за одрасла лица, центра за пружање његе и помоћи у кући и друге дјелатности уколико на подручју за које је Центар основан не постоји установа за обављање тих дјелатности.

11.2. Дом за дјецу без родитељског старања

Члан 59.

Дом за дјецу без родитељског старања (у даљем тексту: Дом за дјецу), пружа услуге цјелокупног збрињавања, одгоја, школовања, васпитања, здравствене заштите дјеце без родитељског старања и дјеце чији је развој ометен породичним приликама.

Дом за дјецу прима на смјештај и заштиту дјецу из става 1.овог члана од 0 до 18 година, а изузетно изнад 18 година уколико је потребно дјетету обезбиједити довршетак средњег образовања, а на приједлог Центра за социјални рад, односно Општинске службе.

Дом за дјецу дужан је пружити организовану и индивидуалну стручну помоћ за успјешно савлађивање програма, васпитања и образовања штићеника.

Дом за дјецу може користити услуге дјечијих вртића, у циљу боље социјализације својих штићеника.

Члан 60.

У оквиру свог рада, Дом за дјецу може, уз претходну сагласност Кантоналног министарства, организовати прихватилиште за труднице и самохране мајке са дјецом до 6 мјесеци старости, као и Центар за дневни боравак дјеце ометене у физичком или психичком развоју, у складу са правилима Дома за дјецу.

10.5. Дом за заштиту одраслих и старих лица

Члан 61.

Дом за заштиту одраслих и старих лица (у даљем тексту: Дом) пружа услуге организованог смјештаја, прехране, здравствене заштите, помоћи и његе, одмора и рекреације одраслих и старих лица.

Члан 62.

У оквиру свог рада Дом може, уз претходну сагласност Кантоналног министарства, организовати центар за полудневни, односно, цјелодневни боравак штићеника, службу кућне његе и помоћи у кући, савјетовалиште за стара лица и прихватилиште за одрасла лица.

Члан 63.

Центар за дневни боравак ст-

арих и изнемоглих лица пружа услуге полудневног, односно цјелодневног боравка, исхрану, организовани одмор и рекреацију, стручну помоћ, културно – забавни живот, одржавање личне хигијене и друге услуге у складу са Правилима Дома.

Члан 64.

Служба кућне његе и помоћи у кући пружа хронично обољелим или изнемоглим старим лицима основну здравствену помоћ, одржавање личне хигијене и хигијене стана, обављање кућних и других неопходних послова, припремање хране и друге послове у складу са Правилима Дома.

Члан 65.

Савјетовалиште за стара лица штићеницима смјештеним у Дому, као и осталим старим лицима са подручја Кантона, путем индивидуалног и групног третмана врши услуге у складу са Правилима Дома.

Члан 66.

Прихватилиште за одрасла и стара лица врши: прихват, привремени смјештај и исхрану те упућивање у мјесто пребивалишта, у властиту породицу или у установу социјалне заштите у коју је смјештено лице.

Организационе јединице у саставу установа из члана 62. овог Закона могу се организовати као посебне установе социјалне заштите, уколико се укаже оправдана потреба за њима на нивоу Кантона или Општине.

Члан 67.

У складу са чланом 47. овог и

чланом 48. Федералног закона могу се оснивати и друге установе социјалне заштите и то:

1. установа за социјално – здравствено збрињавање инвалидних и других лица;
2. установа за дневни боравак корисника социјалне заштите и
3. друге установе зависно од потреба и могућности Кантона и општине.

11.4. Организација рада установа

Члан 68.

Установе социјалне заштите дужне су својим актом утврдити организацију и систематизацију рада, распореда рада у установи, начин пријема и отпуста корисника, као и норме стручног кадра у односу на број штићеника и друга питања организовања рада у складу са Законом о установама и прописаним нормативима.

11.5. Надзор над стручним радом установа социјалне заштите

Члан 69.

Надзор над стручним радом установа социјалне заштите има за циљ унапређивање стручног рада, инструктаже и правовремено указивање на неправилности и пропусте у стручном раду, ради предузимања одговарајућих мјера потребних за спречавање или отклањање штетних посљедица (у даљем тексту: надзор).

Члан 70.

Надзор се обавља на основу програма који утврђује Кантонално министарство.

Програмом из претходног става обезбјеђује се стални надзор.

Члан 71.

Надзор врше службеници са посебним овлашћењима.

Службеник са посебним овлашћењима може бити лице које има високу стручну спрему, VII степен стручне спреме и најмање 5 година радног искуства у струци.

Листу службеника са посебним овлашћењима утврђује Кантонално министарство.

Члан 72.

Установа социјалне заштите дужна је да службенику са посебним овлашћењима омогући обављање надзора у складу са Законом.

Члан 73.

Надзор се спроводи непосредним увидом у начин обављања дјелатности са становишта примјене Закона, других прописа и општих аката, у организацију рада, објекте, просторије и опрему установа социјалне заштите.

Члан 74.

Након обављеног надзора подноси се извјештај Кантоналном министарству у року од 8 дана након извршеног надзора.

Извјештај из претходног става обавезно садржи:

1. приказ утврђеног стања,
2. приједлог мјера и рокове за отклањање недостатака,

3. приједлог других мјера које службеник са посебним овлашћењима сматра неопходним.

Члан 75.

Кантонално министарство дужно је да размотри извјештај и утврди мјере за отклањање недостатака и рокове за њихово извршење, те да о томе обавјести установу социјалне заштите у којој је надзор извршен.

Установа је дужна отклонити утврђене недостатке у складу са роковима из претходног става, а најкасније 30 дана од дана пријема обавјештења.

Члан 76.

Уколико установа не отклони недостатке у наведеним роковима, Кантонално министарство ће предузети мјере у складу са Законом о установама.

Члан 77.

Установа социјалне заштите организира и спроводи надзор над стручним радом својих радника који обављају послове социјалне заштите.

Организирање и спровођење надзора из претходног става врши се на начин утврђен општим актом установе социјалне заштите.

12. Инвалидска удружења

Члан 78.

У циљу остваривања бољег положаја и заштите лица са инвалидитетом и задовољавања њихових потреба, овисно од врсте и степена инв-

алидности, могу се основати инвалидска удружења, као удружења грађана (у даљем тексту: инвалидска удружења).

Инвалидска удружења оснивају, у складу са федералним прописом о удруживању грађана, лица са инвалидитетом сама или, ако то није могуће због степана инвалидности, родитељи тих лица, наставно и друго особље у установама специјалног образовања и други грађани.

У утврђивању политике за остваривање програма социјалне заштите, Кантон остварује сарадњу са инвалидским удружењима.

**III – ЗАШТИТА ЦИВИЛНИХ
ЖРТАВА РАТА**

1. Појам цивилне жртве рата

Члан 79.

Појам, односно статус цивилне жртве рата утврђен је чланом 54. Федералног закона.

Члан 80.

Ради остваривања права утврђених овим и Федералним законом инвалиди се разврставају према утврђеном проценту тјелесног оштећења у шест група утврђених чланом 56. Федералног закона.

2. Права цивилних жртава рата

Члан 81.

Цивилне жртве рата, по овом и Федералном закону, имају следећа права:

1. личну инвалиднину или мјесечно лично новчано примање,
2. додатак за његу и помоћ од стране другог лица,
3. ортопедски додатак,
4. породичну инвалиднину,
5. помоћ у трошковима лијечења и набавци ортопедских помагала,
6. оспособљавање за рад (професионална рехабилитација, преквалификација и доквалификација),
7. приоритетно запошљавање,
8. приоритетно стамбено збрињавање,
9. психолошку помоћ и правну помоћ.

Права из става 1. тачке 1, 2, 3. и 4. овог члана остварују се под условима, на начин и по поступку утврђеним Федералним законом.

Права из става 1. тачке 5, 6, 7, 8. и 9. овог члана остварују се под условима, на начин и по поступку утврђеним овим Законом.

Здравствена заштита и услови за стицање права цивилних жртава рата

Члан 82.

Цивилне жртве рата и чланови породице цивилне жртве рата који су остварили право на породичну инвалиднину имају право на здравствену заштиту под условом да статус осигураног лица нису могли остварити ни по којем другом основу у складу са прописима о здравственом осигурању.

Помоћ у трошковима лијечења и набавци ортопедских помагала

Члан 83.

Право на помоћ у обезбјеђењу

трошокова лијечења остварују цивилне жртве рата у изузетним околностима.

Изузетним околностима сматрају се околности у којима је живот цивилне жртве рата доведен у питање.

Потребу за обезбјеђењем трошкова лијечења утврђује орган из члана 10. став 1. овог Закона. Помоћ из претходног става утврђује се у висини једне половине просјечне плате у Кантону.

Члан 84.

Право на помоћ у набавци ортопедских помагала остварују цивилне жртве рата под условима и на начин утврђен прописима из области здравствене заштите.

Потребу за набавком ортопедских помагала утврђује орган из члана 10. став 1. овог Закона.

Оспособљавање за рад (професионална рехабилитација, преквалификација и доквалификације)

Члан 85.

Право на оспособљавање за рад (професионална рехабилитација, преквалификација и доквалификација) имају цивилне жртве рата под условима и на начин предвиђен прописима о посредовању у запошљавању и социјалној сигурности незапослених лица.

Приоритетно запошљавање

Члан 86.

Право на приоритетно запо-

шљавање остварују цивилне жртве рата под условима и на начин предвиђен прописима о посредовању у запошљавању и социјалној сигурности незапослених лица.

Члан 87.

Оштећење организма цивилне жртве рата, право на додатак за његу и помоћ од стране другог лица, права на ортопедски додатак, као и неспособност за привређивање, утврђује се на основу налаза и мишљења надлежне лекарске комисије одређене чланом 80. Федералног закона.

IV - ЗАШТИТА ПОРОДИЦА СА ДЈЕЦОМ

1. Појам и циљ института заштите породица са дјецом

Члан 88.

Заштита породица са дјецом у смислу овог Закона је обезбјеђење породице кроз материјална и друга давања ради помагања у подизању, одгоју и збрињавању дјете, као и њиховом оспособљавању за самосталан живот и рад, у најбољем интересу дјетета.

Члан 89.

Заштита породице са дјецом има за циљ:

- да се обезбиједи свој дјетету приближно једнаки услови за здрав и правилан тјелесни, интелектуални и емоционални развој у породици,
- помоћ у остваривању њене репродуктивне улоге, њези, подизању, одгоју и заштити дјете и побољшању

- квалитета живота породице,
- развијање хуманих односа у складу са начелима грађанског морала и солидарности.

Члан 90.

Дјетету без оба или једног родитеља, породици која има дијете ометено у физичком или психичком развоју, породице у којој су оба или један родитељ инвалиди, дјетета чији се један од родитеља сматра несталим, дјетету обољелој од шећерне болести, карцинома, леукемије, ТБЦ и целијакије, дјетету цивилним жртвама рата са најмање 60% тјелесног оштећења, дјетету корисника основне новчане помоћи обезбјеђују се повољнији услови у стицању права и виши износи материјалних и других давања утврђених овим Законом.

2. Основна права породице са дјецом

Члан 91.

Основна права која, у смислу овог и Федералног закона, остварују породице са дјецом су:

1. додатак на дјетету;
2. накнада умјесто плате жени – мајци у радном односу, за вријеме док одсуствује с посла ради трудноће, порођаја и његе дјетета;
3. новчана помоћ за вријеме трудноће и порођаја жене - мајке која није у радном односу;
4. једнократна помоћ за опрему новорођеног дјетета;
5. помоћ у прехрану дјетета до шест мјесеци и додатна исхрана за мајке - дојиље;
6. посебни психосоцијални третман

- брачних другова, који желе дјецу и трудница;
7. смјештај дјеце уз обезбјеђену исхрану у установама предшколског одгоја;
 8. обезбјеђење једног obroка у вријеме наставе у школама основног образовања;
 9. школарине и стипендије ћацима и студентима.

Члан 92.

Прописом општине могу се утврдити и друга права породице са дјецом.

2.1. Додатак на дјецу

Члан 93.

Додатак на дјецу (у даљем тексту: дјечији додатак) имају породице које имају пребивалиште или боравиште у Кантону.

Члан 94.

Право на дјечији додатак припада породици чији мјесечни приходи остварени по свим основама изузев примања остварених из социјалне заштите и заштите породице са дјецом, по члану домаћинства не прелазе износ од 15 % од просјечне плате у Кантону.

Укупан приход домаћинства као основ за остваривање права на дјечији додатак, чине приходи из члана 14. овог Закона.

Право на дјечији додатак без обзира на имовински цензус, увећан за 50% припада:

- дјетету без оба или једног родитеља,
- дјетету ометеном у физичком или психичком развоју,

- породици у којој су оба или један родитељ инвалиди са процентом инвалидности од 60% и више,
- дјетету обољелом од шећерне болести, карцинома, леукемије, ТБЦ и целијакије,
- дјечији корисника сталне новчане помоћи.

Изузетно, осим права на дјечији додатак, породица има право и на новчану накнаду у мјесечном износу од 40% од просјечне плате у Кантону за новорођено треће и по 40% за свако сљедеће рођено дијете, под условом да живе у заједничком домаћинству са подносиоцем захтјева, без обзира на имовински цензус.

Изузетно, дјеца која су остварила право на дјечији додатак имају право на здравствену заштиту под условом да то право не могу остварити по другом основу до узраста до 15 година.

Члан 95.

Дјечији додатак не могу остварити дјеца којима је један од чланова заједничког домаћинства власник предузећа или самосталне радње или има регистрирану допунску дјелатност, власник је или посједник моторног возила, осим ако су у питању лица са инвалидитетом која по прописима из области пореске и царинске политике могу увести или на домаћем тржишту купити моторно возило као ортопедско или друго помагало.

Право на дјечији додатак не припада и за дијете које:

- по завршетку средње школе упише исти степен образовања другог смјера;
- у току студија изгуби више од једне

године на вишој или високошколској установи;

- након завршене једне школске године упише исту годину на истој или другој вишој или високошколској установи;
- након завршеног школовања на вишој или високошколској установи упише школовање истог степена.

Члан 96.

Износ дјечијег додатка утврђује Влада кантона посебном Одлуком на приједлог Кантоналног министра, с тим да се тај износ утврђује у висини до 5% од просјечне плате у Кантону.

Члан 97.

Право на дјечији додаток обавезно припада дјетету до навршене 15. године живота уколико испуњава услове предвиђене овим Законом.

Дјеца старија од 15 година живота остварују право на дјечији додаток:

- ако се налазе на редовном образовању у основним, средњим, вишим школама, академијама или факултету, али најдуже до навршене 27. године живота;
- ако су неспособни за самосталан живот и рад, а неспособност је наступила до 15. године живота или у току редовног образовања, а најдуже до навршене 27. године живота.

Додатак на дјецу исплаћује се и за вријеме школског распуста.

Члан 98.

Дјечији додаток исплаћује се и за вријеме док је дијете, усљед бол-

ести или лијечења, спријечено да извршава своје обавезе у школи, односно факултету, а најдаље до навршене 27. године живота.

Члан 99.

Право на дјечији додаток не припада дјечији која су смјештена у установе дјечије и социјалне заштите.

Члан 100.

Дјечији додаток престаје за дијете које ступи у брак.

Уколико се утврди да се дјечији додаток ненамјенски користи, надлежни орган старатељства може одредити да се дјечији додаток исплаћује другом родитељу или лицу код којег се дијете налази на издржавању.

Члан 100.а.

Корисник дјечијег додатка дужан је у свакој календарској години у периоду од 01. септембра до 31. октобра текуће године доставити доказе о испуњавању услова за остваривање права, а за дјецу која се налазе на редовном школовању доказе о наставку школовања.

Уколико корисник не достави доказе, престаје му право на дјечији додаток са 31. августом за дјецу у средњим школама, односно са 30. септембром текуће године за студенте на вишим и високошколским установама.

Корисник дјечијег додатка дужан је пријавити сваку промјену која повлачи губитак права и то у року од 15 /петнаест/ дана од дана настале промјене.

2.2. Накнада умјесто плате жени - мајци у радном односу за вријеме док одсуствује са посла ради трудноће, порођаја и њега дјетета

Члан 101.

Накнада умјесто плате жени – мајци у радном односу за вријеме док одсуствује са посла, ради трудноће, порођаја и њега дјетета остварује се у периоду и у складу са прописима о раду.

Члан 102.

Накнада из претходног члана утврђује се у проценту од 80% од њене плате остварене у периоду од 6 мјесеци прије порођаја валоризираних по основу раста плата на подручју Кантона у том периоду.

Износ накнаде из става 1. овог члана утврђује се у поступку за сваку жену – мајку посебно, с тим да тај износ не може бити мањи од 60% од просјечне плате у Кантону остварене у претходној години.

На износ накнаде умјесто плате жени – мајци у складу са овим Законом ушлаћују се и доприноси за ПИО, здравство и осигурање од незапослености и измирују се пореске обавезе сходно закону.

Члан 102.а.

Послодавац је обавезан, на темељу рјешења надлежног тијела из члана 121. овог Закона којим се признаје право на накнаду умјесто плате за вријеме породилског одсуства, кориснику права извршити обрачун накнаде плате и исплатити по исте-

ку сваког календарског мјесеца уз обрачун и уплату свих прописаних доприноса и пореза, без обзира да ли врши исплату плате редовно осталим запосленицима.

Надлежно тијело из члана 121. овог Закона извршиће поврат исплаћених средстава послодавцу за накнаду плате у року од 30 дана од дана пријема комплетног захтјева за поврат средстава са приложеним доказима о извршеној уплати.

Члан 103.

Накнаду плате жени – мајци може остварити отац дјетета, односно усвојилац под условима утврђеним прописима о раду.

Члан 104.

Накнада умјесто плате жени – мајци у радном односу за вријеме док одсуствује са посла ради трудноће, порођаја и њега дјетета, у складу са овим Законом, исплаћује се за вријеме трајања породилског одсуства почев од дана ступања на породилско одсуство, а на основу налаза овлашћеног лијечника, и трају док постоје услови за стицање и кориштење овог права.

Члан 105.

Након истека порођајног одсуства, жена са дјететом најмање до једне године живота има право да ради половину пуног радног времена, а за близанце, треће и свако следеће дијете има право да ради половину пуног радног времена до навршене двије године живота дјетета.

Право из става 1. овог члана може користити и запосленик – отац дјетета ако жена за то вријеме ради пуно радно вријеме.

Накнаду плате за половину до пуног радног времена када жена не ради исплаћује послодавац у износу од 30% од њене плате остварене у периоду од 6 мјесеци прије порођаја валоризираних по основу раста плате на подручју Кантона у том периоду, с тим што та накнада не може бити мања од 25% од просјечне плате у Кантону остварене у претходној години.

Члан 106.

Жена – мајка која у складу са прописима о раду одсуствује с посла два пута дневно у трајању по сат времена ради дојења дјетета има право на накнаду плате у износу од 15% од њене плате остварене у периоду од шест мјесеци прије порођаја валоризираних по основу раста плате на подручју Кантона у том периоду, с тим што та накнада не може бити мања од 12% од просјечне плате у Кантону остварене у претходној години.

Потребу за одсуством са посла из претходног става утврђује налазом овлаштени лијечник.

Накнаду из става 1. овог члана исплаћује послодавац.

Члан 107.

У случају када жена – мајка која роди мртво дијете или ако дијете умре прије истека порођајног одсуства, на основу налаза овлаштеног лијечника има право да продужи порођајно одсуство за онолико времена

колико је потребно да се опорави од порођаја и психичког стања узрокованог губитком дјетета, за то вријеме јој припада право на накнаду плате у складу са чланом 101. и 102. овог Закона.

Члан 108.

Један од родитеља дјетета са тежим сметњама у развоју у случају да се ради о самохраном родитељу или да су оба родитеља запослена, а дијете није смјештено у установу социјално-здравственог збрињавања, има право на накнаду плате за половину пуног радног времена када не ради у износу од 30% од остварене плате у периоду од шест мјесеци прије отпочињања кориштења овог права, с тим што та накнада не може бити мања од 25% од просјечне плате у Кантону остварене у претходној години.

Накнаду из претходног става исплаћује послодавац.

Члан 109.

У поступку остваривања права на накнаду умјесто плате жени – мајци у радном односу за вријеме док одсуствује са посла ради трудноће, порођаја и његе дјетета, странка подноси захтјев у року од 60 дана од дана ступања на породилско одсуство. Уколико странка поднесе захтјев по истеку овога рока, право јој тече од првог дана у мјесецу у којем је захтјев поднесен и траје док постоје услови за стицање и кориштење тог права. Изузетно, уколико је странка била спријечена да поднесе захтјев у прописаном року, због болести мајке или дјетета, а према налазу на-

длежне здравствене установе, може јој се признати право од дана ступања на породилско одсуство, само уколико поднесе захтјев најкасније до 2 мјесеца од истека рока за подношење захтјева.

2.3. Новчана помоћ за вријеме трудноће и порођаја жене–мајке која није у радном односу

Члан 110.

Новчана помоћ за вријеме трудноће и порођаја жене – мајке која није у радном односу остварује се у висини од 25% од просјечне плате у Кантону остварене у претходној години.

Новчана помоћ из претходног става исплаћује се у периоду од дванаест мјесеци од дана порођаја, на начин и под условима утврђеним чланом 109. овог Закона.

Кориснику права из става 1. овог члана осигурава се здравствена заштита уколико је није остварио по неком другом основу у складу са прописима о здравственом осигурању.

2.4. Једнократна помоћ за опрему новорођеног дјетета

Члан 111.

Једнократна помоћ за опрему новорођеног дјетета остварује се у износу од 35% од просјечне плате у Кантону остварене у претходној години.

Право из става 1. овог члана остварује се уколико су испуњени услови за остваривање додатка на дјецу.

2.5. Помоћ у прехрани дјетета до шест мјесеци и додатна исхрана за мајке дојиље

Члан 112.

Право на помоћ у прехрани дјетета до шест мјесеци и додатна исхрана за мајке дојиље остварује се уколико су испуњени услови за остваривање додатка на дјецу, уз претходно прибављену потврду за прехрану дјетета, од надлежне здравствене установе.

Износ помоћи се одређује у висини од 20% од просјечне плате у Кантону остварене у претходној години.

2.6. Посебни психосоцијални третман брачних другова који желе дјецу и трудница

Члан 113.

Право на посебни психосоцијални третман брачних другова који желе дјецу и трудница остварује се у породичном савјетовалишту образованом при органу старатељства.

За остваривање права из претходног става може се основати посебна установа.

2.7. Смјештај дјеце уз осигурану исхрану у установама предшколског одгоја

Члан 114.

Смјештај дјеце уз осигурану исхрану у установама предшколског одгоја обезбјеђује се дјецу предшколског узраста.

Право на субвенцију дијела тр-ошкова боравка појединих категорија дјеце у предшколској установи остварује се у складу са одлуком општинског вијећа о субвенционирању тр-ошкова смјештаја дјеце у предшколским установама.

2.8. Осигурање једног obroка у вријеме наставе у школама основног образовања

Члан 115.

Право на осигурање једног obroка у вријеме наставе остварују дјеца корисника сталне новчане помоћи која похађају основну школу.

Право из става 1. овог члана може се остварити у вријеме наставе у основним школама, о чему одлучује општинско вијеће.

Реализацију права из става 1. овог члана обезбјеђује надлежна општинска служба за послове образовања.

2.9. Право на школарине и стипендије ђацима и студентима

Члан 116.

Право на школарине и стипендије имају ђаци и студенти са подручја Кантона који задовољавају критерије за остваривање овог права.

Критерије за остваривање права на школарине и стипендије, утврђује Влада кантона.

3. Дјечија недјеља

Члан 117.

Сваке године током цијелог мјесеца октобра за “Дјечију недјељу”

ће се наплаћивати новчани износи на начин утврђен овим и Федералним законом.

Члан 118.

Наплаћене новчане износе утврђене Одлуком Владе Федерације БиХ, привредна друштва, послодавци и друга правна и физичка лица, која врше наплату на подручју Кантона, дужна су наплатити на рачун буџета Кантона у року од 15 дана по истеку мјесеца октобра.

Начин наплате новчаних износа из члана 117. овог Закона ближе ће прописати Кантонални министар финансија.

Члан 119.

Уплаћена и утврђена средства у буџету Кантона са позиције “Дјечија недјеља”, Кантонално министарство распоређује организаторима разноврсних културно – образовних, рекреативних и других манифестација посвећених дјечи и у сврху предузимања других мјера и акција за унапређење развоја бриге о дјечи.

V - ПОСТУПАК ЗА ОСТВАРИВАЊЕ ПРАВА ИЗ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ, ЗАШТИТЕ ЦИВИЛНИХ ЖРТАВА РАТА И ЗАШТИТЕ ПОРОДИЦА СА ДЈЕЦОМ

Члан 120.

У поступку за остваривање права по овом Закону примијењују се одредбе Закона о управном поступку, ако овим Законом није другачије одређено.

Члан 121.

О правима утврђеним овим и

Федералним законом у првом степену рјешава надлежни Центар за социјални рад, односно надлежна општинска служба.

О жалби против рјешења првостепеног органа рјешава Кантонално министарство.

Члан 122.

Поступак за остваривање права по овом Закону покреће се на захтјев лица којем је потребна заштита или на захтјев његовог законског заступника.

Поступак за остваривање права из социјалне заштите покренуће по службеној дужности надлежни центар за социјални рад, односно надлежна општинска служба након одређених сазнања или обавјести пружених од стране физичких или правних лица, а која указују на потребу покретања поступка.

Члан 123.

Права по овом Закону припадају кориснику од првог дана наредног мјесеца по подношењу захтјева, односно, покретања поступка по службеној дужности, осим права из члана 109. овог Закона и трају док постоје услови за стицање и кориштење права по овом и Федералном закону.

Члан 124.

Корисник права по овом Закону дужан је да пријави сваку промјену која је од утицаја на остваривање и обим тог права, у року од 15 дана од дана настале промјене.

Члан 125.

Лицу које се нађе у стању со-

цијалне потребе, а са подручја је другог кантона, пружиће се потребан облик социјалне заштите од стране надлежног центра за социјални рад, односно надлежне општинске службе.

За пружену заштиту и извршене услуге обрачунаће се трошкови и фактурисати надлежним органима – службама других кантона.

Члан 126.

Лице којем се не може утврдити пребивалиште остварује потребан облик социјалне заштите у надлежном центру за социјални рад, односно надлежној општинској служби.

VI - ФИНАНСИРАЊЕ СОЦИЈАЛНЕ ЗАШТИТЕ, ЗАШТИТЕ ЦИВИЛНИХ ЖРТАВА РАТА И ЗАШТИТЕ ПОРОДИЦА СА ДЈЕЦОМ

Члан 127.

Средства финансирања социјалне заштите, заштите цивилних жртава рата и заштите породица са дјецом осигуравају се у складу са овим и Федералним законом из:

- буџета Кантона,
- буџета општине,
- улагања оснивача,
- личног учешћа корисника,
- легата, поклона и завјештања,
- других извора, у складу са законом и другим прописима Кантона.

Члан 128.

Из Кантоналног буџета финансирају се следећи облици социјалне заштите, заштите цивилних жртава рата и заштите породица са дјецом:

- стална новчана помоћ,
- новчана накнада,
- оспособљавање за живот и рад,
- смјештај у другу породицу,
- смјештај у установе социјалне заштите,
- лична инвалиднина или мјесечно лично примање у складу са чланом 50. Федералног закона,
- породична инвалиднина цивилних жртава рата у складу са чланом 65. Федералног закона,
- додатак за његу и помоћ од стране другог лица по прописима о цивилним жртвама рата и у складу са чланом 60. Федералног закона,
- ортопедски додатак у складу са чланом 61. Федералног закона,
- помоћ у трошковима лијечења и набавци ортопедских помагала цивилним жртвама рата,
- додатак на дјецу,
- накнада умјесто плате жени – мајци у радном односу за вријеме док одсутствује са посла ради трудноће, порођаја и његе дјетета,
- новчана помоћ за вријеме трудноће и порођаја жене – мајке која није у радном односу,
- новчана накнада за треће и свако сљедеће рођено дијете,
- једнократна помоћ за опрему новорођеног дјетета,
- помоћ у прехрани дјетета за 6 /шест/ мјесеци и додатна исхрана за мајке дојиље,
- школарине и стипендије ћацима и студентима,
- рад љекарских и других стручних комисија у првом и другом степену.

Из буџета Кантона финансирају се установе и институције које оснива Кантон.

У складу са могућностима Ка-

нтона, Кантон ће помагати рад Кантоналних инвалидских удружења у складу са чланом 78 овог Закона.

Члан 129.

Из Општинског буџета финансираће се:

- рад осталих установа социјалне заштите које оснива Општина,
- друге материјалне помоћи из члана 21. овог Закона,
- новчани додатак из члана 23.а.,
- услуге социјалног и другог стручног рада,
- кућна њега и помоћ у кући,
- општинска инвалидска удружења у складу са могућностима општина,
- посебни психосоцијални третман брачних другова који желе дјецу и трудница,
- смјештај дјеце уз осигурану исхрану у установама предшколског одгоја,
- осигурање једног obroка у вријеме наставе у школама основног образовања,
- и друга права из социјалне заштите, која својим прописима утврђују општине.

VII - НАДЗОР НАД СПРОВОЂЕЊЕМ ЗАКОНА

Члан 130.

Надзор над спровођењем овог Закона и других прописа донесених за његово спровођење и послове ревизије врши Кантонално министарство.

VIII - КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 131.

Новчаном казном од 500,00 до

1.000,00 КМ казниће се за прекршај установа ако:

- кориснику, противно одредбама овог Закона, ускрати или ограничи права која му припадају,
- омогући кориштење права лицу коме не припада право по овом Закону или му не припада у том облику,
- не отклони недостатке утврђене у вршењу стручног надзора у року утврђеном рјешењем (члан 49),
- не прими лице које упути центар за социјални рад, односно надлежна општинска служба,
- не омогући овлашћеном лицу вршење непосредног надзора (члан 72).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у установи новчаном казном од 100,00 до 400,00 КМ.

Члан 132.

Новчаном казном од 1.000,00 до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај послодавац – правно лице ако: не врши исплату накнаде плате (члан 105, 106, 107. и 108).

За прекршај из става 1. овог члана казниће се послодавац – физичко лице новчаном казном од 500,00 до 1.000,00 КМ.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице код послодавца који је правно лице новчаном казном до 500,00 КМ.

Члан 133.

Новчаном казном од 1.000,00 до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај послодавац – правно лице, односно, послодавац – физичко лице ако за вријеме “Дјечије недјеље” не нап-

лаћује и не ушлаћује новчане износе утврђене Одлуком Владе Ф БиХ, у складу са чланом 95. Федералног закона и чланом 118. и 119. овог Закона.

За прекршај из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице код послодавца који је правно лице новчаном казном до 500,00 КМ.

IX - ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 134.

Постојеће установе које обављају дјелатност социјалне заштите дужне су ускладити правила и друге опште акте са одредбама овог Закона у року од 60 дана од дана ступања на снагу овог Закона.

Члан 135.

Министар кантоналног министарства ће у року од 6 мјесеци од дана ступања на снагу овог Закона донијети прописе из своје надлежности утврђене овим Законом и то:

- о откривању, оцијењивању способности, разврставању и евиденцији дјете ометене у физичком или психичком развоју,
- о општим, техничким и стручним условима за оснивање и рад установа социјалне заштите.

До доношења прописа из става 1. овог члана примијењују се постојећи прописи, ако нису у супротности са овим Законом.

Члан 136.

Досадашњи корисници који су остварили права дужни су, у року

од 4 /четири/ мјесеца од ступања на снагу овог Закона, поднијети нови захтјев за остваривање права по овом Закону.

Лица која су поднијела захтјев за остваривање права, а поступак је започет прије ступања на снагу овог Закона, а који није завршен окончаће се по одредбама овог Закона.

Члан 137.

Поступци за остваривање права, започети прије ступања на снагу овог закона, а који нису завршени, окончаће се по одредбама овог Закона.

Члан 138.

Ступањем на снагу овог Закона на подручју Кантона престаје примјена прописа о социјалној и дјечијој заштити и заштити цивилних жртава рата и других прописа из ове области који су се до дана ступања на снагу овог Закона примијењивали на простору Кантона, изузев прописа из члана 135. став 2. овог Закона.

.....
357

На основу члана 24. Закона о Влади Босанско-подрињског кантона Горажде (“Службене новине Босанско-подрињског кантона Горажде”, број:5/03), те на основу Програма утрошка средстава из Буџета Министарства за образовање, науку, културу и спорт са економског кода 614 100 - Остали трансфери (Информисање, Центар за стручну обуку), Влада Босанско-подрињског кантона Горажде, на својој 63. редовној сједници, одржаној дана 29.04.2008.год., **д о н о с и:**

О Д Л У К У
о одобравању новчаних средстава
Центру за стручну обуку Горажде
за мјесец МАРТ 2008. године

I

Одобравају се новчана средства Центру за стручну обуку Горажде у износу од **9.000,00 КМ** на име редовне транше за мјесец **МАРТ 2008. године.**

II

За реализацију ове Одлуке задужује се Министарство за финансије, а средства дозначити из Буџета Министарства за образовање, науку, културу и спорт са економског кода **614 100 - Остали трансфери (Информисање, Центар за стручну обуку).**

Новчана средства уплатити на жиро-рачун Центра за стручну обуку Горажде број: 1011400000103079 отворен код ПБС банке Филијала Горажде, ИД број: 4245022440028.

III

Корисник средстава дужан је да Министарство за образовање, науку, културу и спорт у року од 10 (десет) дана од дана реализације средстава извјести и документује наведени утрошак.

IV

Одлука ступа на снагу даном објављивања на службеној огласној табли Кантона, а накнадно ће да се објави у “Службеним новинама Босанско-подрињског кантона Горажде”.

Број:03-14-836/08 П Р Е М И Ј Е Р
29.04.2008. године Салем Халиловић,с.р.
Г о р а ж д е

.....